

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 15 grudnia 2015 r.

Poz. 8453

UCHWAŁA NR 23/1296/2015 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 17 listopada 2015 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 i art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2012 r. poz. 1113, z późn. zm.), art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1515) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu

stwierdza nieważność

uchwały Nr IX/66/15 Rady Gminy Lipka z dnia 29 października 2015 r. w sprawie określenia warunków udzielania pomocy de minimis dla przedsiębiorców w zakresie zwolnień od podatku od nieruchomości na terenie Gminy Lipka, w części obejmującej postanowienia:

- § 6 pkt 5 o treści „złożenia uwierzytelnionych umów o pracę wraz z dokumentami potwierdzającymi ubezpieczenie w ZUS nowo zatrudnionych pracowników”
- w § 12 wyrażenia „nie dłużej jednak niż do 31 grudnia 2021 roku”

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą doręczoną tut. Izbie w dniu 5 listopada 2015 roku, Rada Gminy Lipka, powołując się na przepisy art. 18 ust. 2 pkt 8, ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym oraz art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 849, z późn. zm.) wprowadziła zwolnienia od podatku od nieruchomości w ramach pomocy de minimis.

Regionalna Izba Obrachunkowa na podstawie przepisów art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.) w związku z art. 91 ust. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym zawiadomiła Jednostkę o wszczętym postępowaniu nadzorczym w odniesieniu do przedłożonej uchwały, wyznaczając termin badania na dzień 17 listopada 2015 r.

Rozpatrując sprawę Kolegium Izby ustaliło i zważyło, co następuje.

Zakres zwolnień określony niniejszą uchwałą obejmuje zwolnienia z podatku od nieruchomości gruntów, budynków i budowli lub ich części przeznaczonych na prowadzenie działalności gospodarczej oraz stanowiące nową inwestycję dla przedsiębiorców, którzy utworzyli nowe miejsca pracy oraz oddali do użytku nową inwestycję zakończoną po 1 stycznia 2016 r.

Stosownie do treści art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym do wyłącznej kompetencji rady gminy pozostaje podejmowanie uchwał w sprawie podatków i opłat w granicach określonych w odrębnych ustawach, przy czym wskazać należy, iż do właściwości organów w sferze zobowiązań publiczno – prawnych (np. podatków i opłat) nie stosuje się zasady „co nie jest zakazane jest dozwolone” lecz zasadę „dozwolone jest tylko to, co prawo wyraźnie przewiduje”. Właściwość rady gminy odnośnie stanowienia w sprawach podatków i opłat lokalnych została uregulowana w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych.

Podstawę prawną do udzielania przez radę gminy zwolnień od podatku od nieruchomości stanowi art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych. Zgodnie z tym przepisem

rada gminy, w drodze uchwały, może wprowadzić inne zwolnienia przedmiotowe niż określone w ustawie. Zakres zwolnień określony niniejszą uchwałą obejmuje zwolnienia przedmiotowe.

Zgodnie z art. 20b ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w przypadkach, o których mowa w art. 5 ust. 2-4, art. 7 ust. 3, art. 10 ust. 2, art. 12 ust. 4 oraz art. 19 pkt 1 i 3, jeżeli uchwała rady gminy przewiduje udzielanie pomocy publicznej, uchwała ta powinna być podjęta z uwzględnieniem przepisów dotyczących pomocy publicznej. Niewątpliwie zwolnienia określone przedmiotową uchwałą stanowią będąc pomocą publiczną. Zasady udzielania pomocy publicznej, w tym pomocy dla przedsiębiorców uregulowane zostały w szeregu przepisów prawnych m. in.: ustawie z dnia 30 kwietnia 2004 roku o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59 poz. 404, z późn. zm.), rozporządzeniach Komisji Europejskiej, w tym rozporządzeniu Komisji Europejskiej Nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. U. UE. L. Nr 352 z 24 grudnia 2013 r.), czy rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 stycznia 2015 r. w sprawie warunków udzielania zwolnień z podatku od nieruchomości oraz od podatku od środków transportowych, stanowiących regionalną pomoc inwestycyjną, pomoc na kulturę i zachowanie dziedzictwa kulturowego ... (Dz. U. z 2015 r., poz. 174).

Z uchwały wynika, iż jest to pomoc de minimis, na nowe inwestycje na terenie Gminy Lipka. W odniesieniu do projektu przedmiotowej uchwały Gmina uzyskała opinię Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – pismo z dnia 30 października 2015 r. Projekt przedmiotowej uchwały został wysłany do UOKiK dnia 12.10.2015r. (odbiór w UOKiK 13.10.2015 r.).

Odnosząc się do regulacji zawartych w uchwale, Kolegium stwierdziło, iż § 6 pkt 5 o treści „złożenia uwierzytelnionych umów o pracę wraz z dokumentami potwierdzającymi ubezpieczenie w ZUS nowo zatrudnionych pracowników” narusza postanowienia art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 849, z późn. zm.). Zwolnienia podatkowe ustanawiane na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych i przepisy wykonawcze wyżej wymienione nie mogą naruszać postanowień art. 23 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1182, z późn. zm.) w zakresie żądanych dokumentów, a stanowiących podstawę uzyskania zwolnienia. Przepis art. 23 cytowanej ustawy określa ogólne materialne przesłanki przetwarzania danych osobowych. Przesłanki te mają charakter generalny, odnoszą się do wszelkich form przetwarzania danych, w tym zarówno do przetwarzania „na własne potrzeby” administratora, jak i „na zewnątrz”. Z brzmienia art. 23 ustawy o ochronie danych osobowych oraz z analizy całej ustawy wyprowadzić można ogólną zasadę: „wszelkie przetwarzanie danych, które nie jest dozwolone, jest zakazane”. Ustawa w sposób taksatywny wyszczególnia okoliczności, które tworzą warunki niezbędne do legalizacji przetwarzania danych osobowych (w tym także poszczególnych jego składników, a więc np. zbierania danych). Nie budzi wątpliwości, że umowy o pracę jak i dokumenty potwierdzające ubezpieczenie w ZUS zawierają indywidualne dane osobowe jak: imię, nazwisko, PESEL, adres zamieszkania itp. Jedną z głównych przesłanek przetwarzania danych osobowych jest zgoda zainteresowanego, zgoda osoby, której dane dotyczą (art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie danych osobowych) w związku z tym wolno zbierać i przetwarzać dane osobowe, o ile zainteresowany się temu nie sprzeciwia. Stosownie do postanowień art. 7 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych wyrażenie takiej zgody ma charakter oświadczenia woli, którego treścią jest zezwolenie na przetwarzanie danych osobowych składającego oświadczenie. Jest to oświadczenie „składane innej osobie”. W przedmiotowej uchwale bezspornym jest, że zebrane przez Jednostkę dane w postaci umów o pracę jak i dokumentów potwierdzających ubezpieczenie w ZUS zawierają dane chronione prawem i nie podlegają przetworzeniu bez zgody zainteresowanego. Zatem nie mogą być zbierane jako udokumentowanie udzielenia pomocy de minimis dla przedsiębiorców w zakresie zwolnień z podatku od nieruchomości. Stąd Kolegium postanowiło jak w sentencji.

Kolegium wskazuje, iż zapis § 7 pkt 2 przedmiotowej uchwały nakazujący w trakcie korzystania ze zwolnienia złożenia w terminie do 31 stycznia każdego roku m.in. „uwierzytelnionych informacji miesięcznych dla osób ubezpieczonych w ZUS w celu potwierdzenia stanu zatrudnienia”, może w ocenie Kolegium zawierać chronione indywidualne dane osobowe, a ich przetwarzanie naruszać będzie postanowienia ustawy o ochronie danych osobowych. Zatem wskazanym byłoby precyzyjne określenie jakie informacje miesięczne ubezpieczonych w ZUS ma składać przedsiębiorca.

Postanowienia aktów prawa miejscowego nie mogą wykraczać poza granice kompetencji przysługujących organowi stanowiącemu na podstawie ustaw, w tym przypadku poza zakres określony ustawą o podatkach i opłatach lokalnych. Regulacje zawarte w postanowieniach przedmiotowej uchwały,

jako przekraczające zakres upoważnienia ustawowego, pozostają w sprzeczności z art. 94 Konstytucji, który jednoznacznie określa, że stanowienie prawa miejscowego następuje nie tylko na podstawie, lecz także w granicach upoważnień ustawowych. Sformułowanie powyższe wyklucza zatem dopuszczalność wyjścia aktem prawa miejscowego poza granice upoważnienia ustawowego.

W § 12 uchwały określono, że uchwała obowiązuje „nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2021 roku”. Przedmiotowa uchwała może obowiązywać maksymalnie do 31 grudnia 2020 r., co określa § 15 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 stycznia 2015 r. w sprawie warunków zwolnień od podatku od nieruchomości oraz podatku od środków transportowych, stanowiących regionalną pomoc inwestycyjną (...). Uwzględniając rozporządzenie Komisji UE Nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu UE do pomocy de minimis jest możliwość stosowania przepisów tego rozporządzenia w okresie 6 miesięcy od daty wygaśnięcia rozporządzenia Komisji UE Nr 1407/2013.

Mając powyższe na uwadze postanowiono, jak w sentencji.

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.

z up. Aniela Michalec
Przewodnicząca
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Poznaniu
(-) Grażyna Wróblewska